

LOŠKA KOMUNALA,
d.d. ŠKOFJA LOKA
Kidričeva c. 43 a
4220 ŠKOFJA LOKA

telefon: 04 / 5023500   telefax: 04 / 5023513   e-mail: info@loska-komunala.si

Številka: 052/2019-ŠJ
Datum: 11. februar 2019

RS, Ministrstvo za okolje in prostor

in

DRŽAVNI SVET RS

**ZADEVA: UREDITEV PODROČJA RAVNANJA Z ODPADKI: OD URGENTNE DO
SISTEMSKE UREDITVE – STALIŠČE ZA POSVET V DRŽAVNEM SVETU
RS, V SREDO, 13. FEBRUARJA 2019**

Spoštovani,

smo izvajalci lokalne gospodarske javne službe na območju 2 srednje velikih občin, kjer storitve zagotavljamo za cca 29.000 prebivalcev oziroma za cca 10.000 odjemnih mest.

Ker želimo, da je javna služba organizirana racionalno, ekonomično, skladno z dejanskimi potrebami, da javna služba kot taka ne povzroča še dodatnega obremenjevanja okolja, ..., pošiljamo naše pisno stališče k posvetu, ker se zaradi drugih obveznosti posveta osebno ne moremo udeležiti:

1. IZVAJANJE LOKALNIH GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB (GJS) naj država prepusti lokalnim skupnostim, da jih uredijo in organizirajo v skladu s svojimi potrebami. Nobene potrebe ni, da z Uredbo o obvezni občinski gospodarski javni službi zbiranja komunalnih odpadkov (UL RS, št. 33/17 in 60/18) država predpisuje, kako mora lokalna skupnost organizirati javno službo. Predvsem za majhne občine je Uredba popolnoma neustrezna, nalaga dodatne in več storitve, ki niso potrebne, te storitve povzročajo bistveno višje stroške, te pa višje cene za uporabnike. Gre za predpisan obratovalni čas zbirnih centrov, velikost opreme, pogostost praznjenja zabojnikov, izvajanje sortirnih analiz, ... itd.. 8 let je zbirni center obratoval 8 ur/teden, sedaj obratuje 12 ur na teden, kar v majhni občini popolnoma zadostuje, Uredba je predpisala minimalno 30 ur obratovanja na teden, itd.! Na Občini skupaj z izvajalcem GJS najbolje poznajo potrebe občanov glede na razvitost, glede na lokalne posebnosti, razmere in tudi odločajo, kakšen standard oskrbe bodo zagotovili svojim občanom. Država naj rešuje zadeve državnega pomena, lokalna skupnost pa zadeve lokalnega pomena!
2. ZA RAVNANJE Z ODPADNO EMBALAŽO naj bo 1 javna družba. Vsi »lepotni« popravki sistema ravnanja z odpadno embalažo od leta 2006 naprej so bili brez uspeha. Naša družba (še) ni zrela, da bi to področje lahko prepustili trgu. Izvajalci javnih služb zbiranje še vedno izvajamo, čeprav imamo od zbiranja naprej že najmanj 3 leta »Neapelj«. V sedanji situaciji izvajalci javnih služb obremenjujemo okolje. Za ravnanje z odpadno embalažo naj bo 1 javna (državna) družba, vsak izvajalec lokalne gospodarske javne službe naj sam zagotavlja prevoz zbrane embalaže do najbližje sortirnice – do prevzemnika, za prevoz naj bodo določene enotne cene /tkm. Na ta način bo obseg potrebnega skladiščenja v zbirnih centrih minimalen, kvaliteta embalaže bo bistveno boljša, embalaža se ne bo več prevažala po celi državi, kar tudi predstavlja obremenjevanje okolja, povzroča stroške, ... Za zbrano in skladiščeno odpadno embalažo iz preteklih let naj država čim prej interventno poskrbi, preden pride do kakšne katastrofe (npr. požar).

3. ODPADNA EMBALAŽA naj se obravnava kot odpadna embalaža brez ločevanja na komunalno in nekomunalno, ker je fizično nemogoče ločeno obravnavati komunalno in nekomunalno.
4. ZA EMBALAŽO, DANO NA TRG, vzpostaviti strogo evidenco in omogočiti »križem kontrole«. Sedaj nismo »resna država«, saj več kot polovica embalaže, dane na trg, ni zavedena v evidencah. Tudi zaradi tega so težave. Višino embalažnine naj določa država, naj bo enotna za celotno državo, »mali embalerji« (do npr. 1 t dane embalaže ene vrste na trg/leto) naj plačujejo pavšal. Z višino embalažnine ima tako država tudi možnost, da stimulira ali spodbuja uporabo določenih vrst embalaže, druge vrste pa obremeni bolj, kot je sam strošek končne oskrbe odpadne embalaže (prevoz + sortiranje + reciklaža + ...). Npr. za plastično in sestavljeno embalažo bi bilo potrebno določiti višjo embalažnino (upoštevati še okoljski vidik), kot predstavlja sam strošek ravnanja z njo, da bi s tem poskušali preusmerjati k uporabi drugih vrst embalaže, za okolje bolj primernih.
5. ALI JE RUMENA POSODA (VREČA) SPLOH ŠE SMISELNA? Zaradi tako velike raznolikosti in razdrobljenosti raznorazne drobne plastične embalaže, je cca 60 do 70 % tovrstne embalaže absolutno neprimerne za reciklažo ali se ekonomsko ne splača. Teh 60 do 70 % odpadne mešane embalaže (15 01 06) na koncu pristane na istem mestu – v sežigalnici, kot lahka frakcija od obdelave mešanih komunalnih odpadkov (MKO: 20 03 01). MKO pa je tako in tako obvezno pred odlaganjem obdelati. Za plastenke in pločevinke bi uvedli sistem kavcije (vsak kos embalaže, ki bi bil vključen v sistem kavcije, bi bil ustrezno označen), preostala mešana odpadna embalaža pa bi šla med MKO, s čimer bi poenostavili in pocenili sistem zbiranja. Več bi bilo reda, ekonomsko bi se splačalo, pomemben pa je tudi psihološki učinek, da ima embalaža neko vrednost.
6. SLOVENIJA NUJNO POTREBUJE SEŽIGALNICO ODPADKOV OZIROMA OBJEKT ZA TERMIČNO OBDELAVO ODPADKOV, saj smo že v nezavidljivi situaciji. Razpoložljive sežigalnice so prezasedene, cene so postale neznosno visoke, transport do oddaljenih sežigalnic tudi predstavlja strošek in obremenjevanje okolja. S sežigalnico sicer zamujamo že 20 let, pa bolje vsaj čez nekaj let kot nikoli. Odpadki, primerni edino za sežig bodo nastajali – jih bomo povzročali še naprej, trend zmanjševanja količin odpadkov in začetka uporabe drugih vrst materialov, za okolje bolj primernih, pa uporaba embalaže za večkratno uporabo, ... se ne bo še tako hitro zasukal, v teh razmerah, ob tem standardu ne!
7. UREDBA O METODOLOGIJI ZA OBLIKOVANJE CEN OBVEZNIH ... (MEDO), že v osnovi ni bila najboljša. Sedaj bi bila potrebna temeljite preнове, ažuriranja, ... Npr. kje je še smisel, da se vsi stroški zbiranja odpadkov »obesijo« na tako imenovano črno kanto (zabojnik za zbiranje MKO), v tej kanti pa je v povprečju manj kot 20 % količin vseh povzročenih odpadkov, ki sploh ne predstavljajo težav. Zaradi takšnega predpisa prihajamo do banalnih primerov, kako se povzročitelji znajo v tej situaciji znajti in izogibati stroškom.
8. VPRAŠANJE JE, ALI JE V REDU, DA SO STORITVE KONČNE OSKRBE NEVARNIH ODPADKOV IN KOMPOSTIRANJA BIOLOŠKIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV, tržne storitve?

S spoštovanjem,

Pripravil:
Janez Štalec, inž. grad.
vodja ravnanja z odpadki

Direktorica:
Mateja Žumer, dipl.inž.grad.